

POSTANOWIENIE

Dnia 24 maja 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Iwulski

w sprawie z odwołania B. G.
od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R.
o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 24 maja 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej odwołującego się od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 13 maja 2015 r., sygn. akt III AUa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. przyznaje adwokat P. C. K. od Skarbu Państwa (Sąd Apelacyjny w [...]) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata ustanowionego z urzędu kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) zł podwyższoną o obowiązującą stawkę podatku od towarów i usług.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 13 maja 2015 r., III AUa [...], Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację ubezpieczonego B.G. od wyroku Sądu Okręgowego- Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w T. z dnia 2 grudnia 2014 r., III [...], w sprawie przeciwko ZUS Oddziałowi w R. o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Od wyroku Sądu Apelacyjnego ubezpieczony - reprezentowany przez pełnomocnika procesowego ustanowionego z urzędu - wniósł skargę kasacyjną, w której zarzucił naruszenie przepisów postępowania (art. 278, art. 232, art. 328 § 2 w

związku z art. 391 § 1 i art. 385 w związku z art. 386 § 1 k.p.c.). W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania powołano się na okoliczność, że skarga jest oczywiście uzasadniona, bo w zaskarżonym orzeczeniu bezpodstawnie uznano, że skarżący nie jest osobą całkowicie niezdolną do pracy. Tymczasem jego całkowita niezdolność do pracy zarobkowej jest konsekwencją leczenia psychiatrycznego rozpoczętego w 1970 r., przy czym nawrót choroby, na którą cierpi ubezpieczony, nastąpił w 1996 r. W tej sytuacji okoliczność, że ubezpieczony jest osobą ciągle niezdolną do pracy „nie budzi w sprawie żadnych wątpliwości”. Ubezpieczony spełnia zatem wszystkie przesłanki nabycia prawa do renty wymienione w art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS, bo jest osobą niezdolną do pracy a ta niezdolność powstała w okresach wskazanych w tym przepisie. Skarżący wniósł o uchylenie wyroku Sądu Apelacyjnego w całości i przekazanie temu Sądowi sprawy do ponownego rozpoznania, jak również o przyznanie reprezentującemu go pełnomocnikowi kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania tylko wtedy, gdy w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Ubezpieczony uważa, że jego skarga powinna zostać przyjęta do rozpoznania, bo jest „oczywiście uzasadniona”. Tego poglądu Sąd Najwyższy nie podziela dlatego, że skarżący w celu wykazania oczywistej zasadności skargi zarzucił wyłącznie naruszenie przepisów prawa procesowego. Tymczasem w orzecznictwie konsekwentnie przyjmuje się, że oczywista zasadność skargi kasacyjnej nie występuje wtedy, gdy skarżący - dla wykazania tej przesłanki - formułuje wyłącznie zarzuty w zakresie obrazy prawa procesowego, bez ich powiązania z jakimkolwiek przepisem o charakterze materialnoprawnym. Wynika to z tego, że zarzut naruszenia przepisów postępowania jest skuteczny tylko wówczas, gdy takie uchybienie formalne mogło

mieć istotny wpływ na wynik sprawy (art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c.). Z kolei ustalenie, czy wskazywane uchybienie procesowe rzeczywiście mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy zależy od tego, czy doprowadziło ono do błędnej wykładni prawa materialnego lub jego wadliwego zastosowania (niezastosowania) przez sąd orzekający.

W przedmiotowej skardze ubezpieczony nie zarzucił „oczywistego” naruszenia przepisów prawa materialnego (art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS został przez niego przywołany wyłącznie dla wykazania słuszności wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania), a skoro zarzucił tylko „oczywistą” obrazę wskazanych przepisów prawa procesowego, to nie można ocenić, czy Sąd drugiej instancji dokonał prawidłowej wykładni przepisów materialnoprawnych określających przesłanki nabywania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy ani, czy właściwie zastosował te przepisy w ustalonych okolicznościach faktycznych. Inaczej mówiąc, jeśli ubezpieczony nie powołał się w skardze na obrazę przepisów prawa materialnego, które stanowiły podstawę normatywną zaskarżonego orzeczenia, to nie jest możliwe stwierdzenie, czy zarzucane Sądowi Apelacyjnemu „rażące” uchybienia odnośnie do wadliwego przeprowadzenia (nieprzeprowadzenia) dowodów i nieprawidłowej konstrukcji uzasadnienia orzeczenia objętego skargą, mogły mieć istotny wpływ na wynik sprawy.

W konsekwencji skarga nie jest „oczywiście uzasadniona” w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., bo zaskarżone nią orzeczenie Sądu Apelacyjnego nie jest dotknięte brakami widocznymi „na pierwszy rzut oka”, bez potrzeby dokonywania głębszej analizy jurydycznej (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 17 października 2001 r., I PKN 157/01, OSNP 2003 nr 18, poz. 437; z dnia 7 stycznia 2003 r., I PK 227/02, OSNP 2004 nr 13, poz. 230; z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004 nr 3, poz. 49 oraz z dnia 26 lutego 2008 r., II UK 317/07, LEX nr 453107).

Kierując się przedstawionymi motywami, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skarżącemu z urzędu orzeczono na mocy § 2 ust. 3 i § 13 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28

września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (jednolity tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 461 ze zm.) w związku z § 22 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2015 r., poz. 1801).